

Kontraprøve paa sin Strømhastighedsberegning, og da han saae, at Facit stemmede, udløstes hans Spænding og Glæde i en øreskingrende Fløjte-trille. Han følte atter fast Grund under Fødderne. Arbejdet var altsaa ikke spildt; de tusind Nætter, det havde kostet ham, var ikke bortødslede. — Holla! Der var maaske endnu Tid til at vinde Sejr, før Faderen derhjemme i Præstegaarden lukkede sine Øjne.

Sit Forhold til den neergaardske Arv fik han nu hurtig ordnet uden fornyede Skrupler. Han sagde til sig selv, at det dog ikke nyttede med for megen Finfølelse. Man maatte gøre sig haard overfor den Slags Fornemmelser, naar man skulde frem i Verden med et Par bare Næver. Forresten viste det sig, at Summen ikke var saa stor som ventet. Ved hans Besøg hos Sagføreren meddelte denne ham, at Boet „var en Del belastet“, og med denne Erklæring lod han sig nøje uden at tænke paa at foretage nogen nærmere Undersøgelse. Et Par Tusinde Kroner maatte der efter Sagføreren Mening dog sikkert blive til Rest, — det vilde altsaa sige, at han foreløbig havde sikret sig Arbejdsro i det mindste et Aar. Et Forskud fik han straks og meget beredvilligt udbetalt, saa han kunde afgøre sin Gæld.

Nu opgav han ogsaa sin Lærervirksomhed og den anden, nødtvungne Bibeskæftigelse for helt at kunne ofre sig for det store Værk. Utaalmodig som en ung Bjørn, der rejser sig af sit første Vinterhi, rystede han den lange Lediggangs Dødsighed af sig og tumlede ud i sit Arbejde. Mens Foraaret drog henover Landet med Solskyer og sortblaa Hagelbyger, sad han hele Dagen og den halve Nat derinde i sit lille Kammer bøjet over sine Papirer, døv for Stærefløjtet derude i Træ-